

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף כ"ח ע"א

פרשת צו

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ז ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הָכִי נָמִי בְּרִיָּה, יְהִיָּה לִי לָפָה, דְּאִיָּהי אֲוִרִיָּתָא דְּבַעַל פָּה. בְּגִין דְּהִיכִי דִּהְוִינָא בְּקַדְמִיתָא
כְּבֵד פָּה וּכְבֵד לְשׁוֹן, וְהָכִי יוֹקִים לִי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, כְּבֵד פָּה בְּאֲוִרִיָּתָא דְּבַעַל פָּה,
וּכְבֵד לְשׁוֹן בְּאֲוִרִיָּתָא שְׂבַכְתָּב, דְּלֹא יִימְרוּן אֵלֶיךָ דְּלֹא אֲשַׁתְּמוּדְעִין לִי, אַחֲרָא אִיהוּ.
וְאֵלֶיָּהוּ הוּא יְהִיָּה לִי לָפָה, יִיתִי לְתַקְנָא כָּל אֵלֶיךָ סִפְקוֹת, וּלְפָרְקָא לִוְן.

תרגום לעברית

אָמַר לָהֶם, וְדָאִי כָּה זֶה, שֶׁהוּא תַלְמִיד חֵבֵר, שְׁעָלִיו נֶאֱמַר (במדבר כה) בֶּן אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּאֶהֱרֹן, (שמותד) הוּא יְהִיָּה לָךְ לָפָה, כָּךְ גַּם כִּנּוּ יְהִיָּה לִי לָפָה, שֶׁהִיא
הַתּוֹרָה שְׂבַעַל פָּה. מִשּׁוֹם שְׂאִיךָ שֶׁהִיָּתִי בְּרֵאשׁוֹנָה כְּבֵד פָּה וּכְבֵד לְשׁוֹן, וְכָךְ יָקִים אוֹתִי
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא - כְּבֵר פָּה בַּתּוֹרָה שְׂבַעַל פָּה, וּכְבֵד לְשׁוֹן בַּתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ
אֵלּוֹ שֶׁלֹּא מְכִירִים אוֹתִי, זֶה מִיִּשְׁהוּ אַחֵר. וְאֵלֶיָּהוּ הוּא יְהִיָּה לִי לָפָה, יָבֹא לְתַקְּנוֹ אֶת כָּל
הַסִּפְקוֹת הַלָּלוּ וּלְיֵשֵׁב אוֹתָם.

בְּהֵוֹא זְמַנָּא, זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, בְּרִתָּא, דְּהוּת מְהִדְקָא שְׂפָלָה בְּגָלוּתָא, סְלִיקַת עַל כָּל
 דְּרָגִין דְּלִעִילָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב, (מִשְׁלִי לֹא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל כְּלָנָה,
 וְסְלִיקוּ דִילָה תְּהֵא לְאַבָּא דְּאִיהוּ לִימִינָא חֶסֶד, דְּבִיָּה הָרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, מִתַּמָּן
 חֲכַמִּי'ה, כ"ח מ"ה.

תרגום לעברית

באותו זמן - זאת תורת העולה, הבת, שהיתה לחוצה שפלה בגלות, עולה על כל
 הדרגות שלמעלה. זהו שכתוב (משלי לא) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה,
 ועלייתה תהיה לאבא שהוא לימין של חסד, שבו הרוצה להחכים ידרים, משם חכמ"ה,
 כ"ח מ"ה.

טקסט הזוהר

אָמַר חַד תְּנָא, בּוֹדָאי בְּגִין דָּא אֶתְמַר בֶּה, מוֹלִיךְ לִימִין מִשָּׁה בְּגִין כְּלָה דִילָה, דְּלֹא יְהֵא
 לָהּ שְׁלִימוּ אֵלָא בָּהּ. דְּכֵד אַנְתָּ תְּהֵא שְׁלִימָא בָּהּ, אֶתְמַר בֶּה (בַּמִּדְבָּר יב) פָּה אֵל פָּה אֲדָכֶר
 בּוּ וּמִרְאָה וְלֹא בְּחִידוֹת. בְּמִרְאָה: כְּגֻוּנָא דְכָלָה דְּאֶתְפְּשֻׁטַּת מְלַבּוּשָׁהּ, וּמִתְיַחֲדַת עִם
 בְּעִלָּה בְּקִירוּב בָּשָׂר, בְּרַמִּי'ח אֲבָרִים דִילָה, וְלֹא פְסִיאת אֲבָר חַד מִנָּה. וְהֵאֵי אִיהוּ
 בְּמִרְאָה רַמִּי'ח בְּחוּשָׁבֵן. (נ"א אֶתְחַזִּי לָהּ דֹּאֲתַמַּר בִּיה)

תרגום לעברית

אמר תנא אחד, ודאי שבגלל כה נאמר בה, מוליך לימין משה, משום הכלה שלה שלא
 תהיה לה שלמות אלא עמה. שפשאתה תהיה שלם עמה, נאמר בה פה אל פה אדכר בו
 ומראה ולא בחידות. במראה, כמו כלה שפושטת מלבושיה ומתיחדת עם בעלה בקרוב
 בשר, ברמ"ח איברים שלה, ולא מכסה איבר אחד ממנה. וזה במראה, רמ"ח בחשבון
 (ראוי לה שנאמר בו).

אמר בוצינא קדישא, בקדמיתא אתחזי לך האי חיזו, דאתמר בך במראה, דאיהו לך המראה הגדול בסנה, דאדכר ביה חמשה זמנין הסנה. וכען אתגליא לך חיזו דא, ברמ"ח פקודין, דאינון בחמשה חומשי תורה. ולא בחידות, דאינון לבושי דילה, דבהון חזו כל נביאי. דלית ארח לאתגלאה כלה בקירוב בשר, אלא לחתן דילה.

תרגום לעברית

אמר המנורה הקדושה, בראשונה נראה לך המראה הזה, שנאמר בו במראה, שהוא לך המראה הגדול בסנה שנזכר בו חמש פעמים הסנה. וכעת התגלה לך המראה הזה ברמ"ח מצוות שהם בחמשה חמשי תורה. ולא בחידת, שאותם לבושים שלה, שבהם ראו כל הנביאים. שאין דרך שתתגלה כלה בקירוב בשר אלא לחתן שלה.

טקסט הזוהר

בההוא זמנא יתקיים בהו, (בראשית ב) ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו. כגון אדם ואשתו דכבר אתעבר ערבוביא בישא, ערב רב, קושיא בישא מעלמא, דאינון עריין דקודשא בריך הוא ושכינתיה, עריין דישראל. כל שכן עריין דילך רעיא מהימנא. ומהלכה דילה. דבגינייהו צריה לכסאה רזין דאורייתא, כמה דאוקמוה (משלי כה) כבוד אלהים הסתר דבר, עד דמתעברין מעלמא. ולית מלכים אלא ישראל, כמה דאוקמוה, כל ישראל בני מלכים הם, בההוא זמנא, וכבוד מלכים חקור דבר. אמר רעיא מהימנא, בריך אנת לעתיק יומין, דמתמן אנת, כענפא דאתפשט מאילנא, הכי נשמתין ענפא מניה.

תרגום לעברית

באותו זמן יתקיים בהם, (בראשית ב) ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבוששו. כמו אדם ואשתו שכבר העבר הערבוב של ערב רב, קשיה רעה מן העולם, שהם העריות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו, העריות של ישראל. כל שכן העריות שלה,

רוּעָה הַנֶּאֱמָן. וּמִהֶלֶכָה שָׁלָךְ, שְׁבִשְׁבִילֶם צָרִיךְ לְכַסּוֹת אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂבָאוֹהָ (מְשַׁלֵּי כַה) כְּבֹד אֱלֹהִים הַסֵּתֵר דְּבָר, עַד שְׁעוֹכְרִים מִן הָעוֹלָם. וְאִין מְלָכִים אֵלָא יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׂבָאוֹהָ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם. בָּאוֹתוֹ זְמַן, וּכְבֹּד מְלָכִים חָקֵר דְּבָר. אָמַר הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן, בְּרוּךְ אַתָּה לְעֵתִיק הַיָּמִים, שְׁמִשָּׁם אַתָּה, כְּעֵנָף שְׁמִתְפַּשֵּׁט מִן הָאֵילָן, כִּי הַנִּשְׁמוֹת עֵנָף מִמֶּנּוּ.

טקסט הזוהר

תַּנְאִים וְאִמּוֹרָאִין, הָא וְדַאי עוֹלָה וְחֻטָּאת וְאַשָּׁם, תַּלְת פְּקוּדִין אֵינּוּן, תַּלְת אַבְהָן. שְׁלָמִים מְטְרוּנִיתָא. אֲבָר, דְּאִיהִי תַשְׁלוּמִין דְּכָל אֲבָר, כְּגוּוּנָא דִּיּוֹמָא קִדְמָאָה דְּחַג. (ס"א אַתָּה דִּאִיהוּ תַשְׁלוּמִים דְּכָל כְּגוּוּנָא).

תרגום לעברית

תַּנְאִים וְאִמּוֹרָאִים, הֵרִי וְדַאי עוֹלָה וְחֻטָּאת וְאַשָּׁם הֵן שְׁלֹש מִצְוֹת, שְׁלֹשָׁה אַבּוֹת. שְׁלָמִים הַגְּבִירָה. אֵיבָר שֶׁהִיא תַשְׁלוּמִים שֶׁל כָּל אֵיבָר, כְּמוֹ הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג. (מְקוֹם שֶׁהוּא תַשְׁלוּמִים שֶׁל הַכֹּל כַּדְּגִמָּה).

טקסט הזוהר

מִי שֶׁלֹּא חַג בְּיוֹם טוֹב רִאשׁוֹן, אֵין תַשְׁלוּמִים לְרִאשׁוֹן, וְשָׂאָר יוֹמִין תַשְׁלוּמִין זֶה בְּזֶה, וּבְהוֹן וְחֻסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת אֲבָל מִי שֶׁלֹּא חַג יוֹם טוֹב הָרִאשׁוֹן שֶׁל חַג עָלִיהָ אֶתְמַר (קַהֲלַת א) מְעוֹת לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן וְחֻסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת. וְהֵא אִיהוּ חֻטָּאת דְּמַעֲכַב לְעוֹלָה. (מֵאִי טַעֲמָא) חֻטָּא אִיהוּ דְּכָר. חֻטָּאת, נוֹקְבָא. וְלִזְמַנִּין דִּהֵא אֶתְבָּסָם חֻטָּאת, וְאֶתְפָּרַשׁ מִעוֹלָה. בְּהֵהוּא שְׁעִיר, דְּאֶתְמַר (בַּמִּדְבָּר טו) וְשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחֻטָּאת.

מי שלא חג ביום טוב ראשון, אין לו תשלומים לראשון, ושאר הימים תשלומין זה בזה, ובהם וחסרון לא יוכל להמנות. אבל מי שלא חג יום טוב ראשון של חג, עליו נאמר מעות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות, וזוהי החטאת שמעצבת את העולה. (מה הטעם) החטא הוא זכר. החטאת נקבה. ולפעמים שהרי החטאת מתפשטת ונפרדת מעולה באותו שעיר, שנאמר (במדבר כח) ושעיר עזים אחד לחטאת.

טקסט הזוהר

אשם תלוי אחד בתרווייהו, כמאן דאחיד לכאן ולכאן, ואיהו תלוי באמצעיתא. כגון, הכל תלוי עד שיבא אליהו, ויפריש לה מתמן. הכי אשם תלוי, איהו אחיד בתרווייהו, עד דיהבין ליה מזונא דיליה, שוחד דיליה, ויתפרש מתמן, ומתקרבין אברין דכלה דא לדא. דהכי איהו אשם וחסטאת, כסרכות דאחידן בריאה, ולא מניחין לה לפרחא לסלקא לגבי עילא, לנשבא ברוחא דקודשא.

תרגום לעברית

אשם תלוי אחוז בשניהם, כמי שאוחז לכאן ולכאן, והוא תלוי באמצע. כמו, הכל תלוי עד שיבא אליהו ויפרידו משם. כך אשם תלוי הוא אחוז בשניהם עד שנותנים לו את מזונו, השוחד שלו, ויפרד משם, ומתקרבים האיברים של הכלה זה לזה. שכן הוא אשם וחסטאת, כמו סרכות שאחוזות בראה, ולא מניחים אותם לפרח לעלות כלפי מעלה לנשב ברוח הקדש.

טקסט הזוהר

שה איהו לעולה, דכתיב, (בראשית כב) ואיה הששה לעולה. ואתמר ביה (שמות יב) שה תמים זכר, הדא הוא דכתיב איש תמים. והא צריך למשאל, דהא שה איהו לימינא, שעיר איהו לשמאלא, דהיינו שעיר עזים אחד לחטאת, ואית שעיר, ואית שעיר. שעיר

אָחד לַיִי, וְשָׁעִיר אֶחָד לְעֻזָּאֵל. וְהֵינּוּ דְכָתִיב, (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהָרֶן עַל שְׁנֵי הַשָּׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַיִי וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעֻזָּאֵל.

תרגום לעברית

הַשֶּׁה הוּא לְעוֹלָה, שְׁכָתוֹב (בראשית כב) וְאִיָּה הַשֶּׁה לְעֹלָה. וְנֶאֱמַר בּוֹ שֶׁה תָּמִים זָכַר. זֶהוּ שְׁכָתוֹב אִישׁ תָּמִים. וְהָרִי צָרִיף לְשָׂאֵל, שְׁהָרִי שֶׁה הוּא לְיָמִין, וְהַשָּׁעִיר הוּא לְשְׂמָאל, שְׁהֵינּוּ שָׁעִיר עֲזִים אֶחָד לְחֻטָּאת. וְיֵשׁ שָׁעִיר וְיֵשׁ שָׁעִיר. שָׁעִיר אֶחָד לַה', וְשָׁעִיר אֶחָד לְעֻזָּאֵל. וְהֵינּוּ שְׁכָתוֹב (ויקרא טז) וְנָתַן אֶהָרֶן עַל שְׁנֵי הַשָּׁעִירִים גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַה' וְגּוֹרֵל אֶחָד לְעֻזָּאֵל.

טקסט הזוהר

וּבְהָהוּא שָׁעִיר, אֶתְמַר בְּעֵשׂוֹ, (בראשית כז) אִישׁ שָׁעִיר. וְדָא כְּבֵד. דְּנָטִיל כָּל אֵינּוֹן שְׁמָרִים דְּדָם. (דמתמן) שְׁחִין אֲבַעְבוּעוֹת פּוֹרְחוֹת, סְפָחוֹת, וְכָל מִינֵי צָרַעַת. וְהֵינּוּ דְכָתִיב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה. וְאֵינּוֹן עֲוֹנוֹת תָּם, דְּאִיהוּ לְבָא, וְכִדִּין אֶתְפָּרֵשׁ מִלְּעֶרְכָּא בְּלָבָא, וְכִדִּין אֶתְבָּסֵם, וְאִיהוּ כְּבֵד בְּאֵלִין חוּבִין, וְלֹא קָל לְסִלְקָא לְגַבֵּי יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. חָדוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין דְּמִתִּיבְתָּאן, דְּקָא נַחְתִּי עִם תְּנַאֲיִן וְאִמּוֹרָאִין. קָם חַד מִנֵּיהּוּ וְאָמַר, רַעֲיָא מְהֵימְנָא, הֵב לִי רִשׁוֹ לְמִשְׁאֵל, בְּתַר דְּזַכִּינָא לְמִשְׁמַע מִלִּין יְקִירִין אֵלִין מְפֹמָה, דְּאִוְרִייתָא דָּא דְּנִפְקַת מְפֹמָה (משלי ג) יִקְרָה הִיא מְפֹנִינִים וְכָל חֲפָצֶיהָ לֹא יִשְׁוּוּ בָּהּ, וְעַל כָּל דָּא הִלָּכָה הִיא וְלִלְמוֹד אֲנִי צָרִיף. הָא שָׁעִיר דְּעֻזָּאֵל שְׁפִיר, אֲשֶׁם תְּלוּי בְּאֵן אֶתְר אִיהוּ.

תרגום לעברית

וּבְאִוְתוֹ שָׁעִיר נֶאֱמַר בְּעֵשׂוֹ (בראשית כז) אִישׁ שָׁעִיר. וְזֶה הַכְּבֵד שְׁנוּטֵל אֶת כָּל אוֹתָם הַשְּׁמָרִים שֶׁל הַדָּם - (שמשם) שְׁחִין אֲבַעְבוּעוֹת פּוֹרְחוֹת, סְפָחוֹת, וְכָל מִינֵי צָרַעַת. וְהֵינּוּ שְׁכָתוֹב (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׁעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה. וְהֵם עֲוֹנוֹת תָּם, שְׁהוּא הֵלֵב, וְאִזְ נִפְרָד מִלְּהֶתְעַרֵב בְּלֵב, וְאִז מִתְבַּשֵּׁם, וְהוּא כְּבֵד בְּחֻטָּאִים הִלָּלוּ וְלֹא קָל

לעלות אל יַעֲקֹב אִישׁ תָּם. שָׁמְחוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁל הַיְּשִׁיבוֹת, שֶׁיָּרְדּוּ עִם הַתְּנָאִים וְהָאֻמְרָאִים. קָם אֶחָד מֵהֶם וְאָמַר, רוּעָה הַנֶּאֱמָן, תֵּן לִי רְשׁוֹת לִשְׁאֹל, אַחֲרֵי שֶׁזָּכִיתִי לִשְׁמַע דְּבָרִים נִכְבָּדִים אֵלּוּ מִפִּיהָ, שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת שִׁיוָצֵאת מִפִּיהָ (מִשְׁלִי ג) יִקְרָה הִיא מִפְּנִינִים וְכָל חֲפָצֶיהָ לֹא יִשּׁוּי בָּהּ, וְעַם כָּל זֶה הִלָּכָה הִיא, וְלִלְמַד אֲנִי צָרִיךָ. בַּשָּׁעִיר הַזֶּה לְעֻזְאֵל זֶה נָאָה, אֵךְ אֲשֶׁם תְּלוּי בְּאִיזָה מְקוֹם הוּא?

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ח ע"ב) ◆

טקסט הזהור

אָמַר לִיה, בְּרִיךְ אַנְתָּ בְּרִי, שִׁפִּיר קָא שְׁאֵלָתָּ. אֵלָא, מָה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אֶחָיד בֵּיה יְמִינָא וּשְׁמָאֵלָא, דְּאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, כְּגוּפָא דְאַחִיד בֵּין תַּרְיִן דְּרוּעִין דְּבַר נָשׁ. אוּ כְּנֶשֶׁר, דְּאַחִידֵן בֵּיה תַּרְיִן גְּדַפִּין לְפָרְחָא בְּהוֹן. וְכִיוֹנָה, דְּאַחִידָת בָּהּ תַּרְיִן גְּדַפִּין, דְּאַמְתִּילָת לְאוּרִייתָא, וְגְדַפִּין

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, בְּרוּךְ אַתָּה בְּנִי, יִפֶּה שְׁאֵלָתָּ. אֵלָא מָה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי אַחוּזִים בּוֹ יְמִין וּשְׁמָאֵל, שֶׁהֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה, כְּמוֹ גּוֹף שְׁאֵחוּז בֵּין שְׁתֵּי הָרוּעוֹת שֶׁל הָאָדָם. אוּ כְּמוֹ נֶשֶׁר, שְׁאֵחוּזִים בּוֹ שְׁתֵּי כְּנָפָיִם לְפָרֶחַ בְּהוֹן. וְכְּמוֹ יוֹנָה שְׁאֵחוּזִים בָּהּ שְׁתֵּי כְּנָפָיִם, שֶׁנִּמְשְׁלָה לַתּוֹרָה, וְכְּנָפֶיהָ לְמִצְוֹת עֲשֵׂה, וּבְהוֹן הִיא הָעוֹלָה, וּפּוֹרְחַת לְמַעְלָה. כִּךְ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה הֵן הַמְּלַכּוּת שְׁלָה, כְּמוֹ צִפְרִים הַנֶּאֱחָזוֹת בְּפֶחַ. וְכָל הַמְּלַכּוּדוֹת שְׁלָה שֶׁמַּעֲכָבוֹת אוֹתָהּ מְלַפְרַח נִקְרָאוֹת סְרָכוֹת, כְּמוֹ הַסְּרָכוֹת הַלּוֹ שֶׁמַּעֲכָבוֹת אֶת כְּנָפֵי הָרָאָה מְלַנְשֵׁב.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

